

רע"פ 3280/22 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 3280/22

לפני:

כבוד השופט ח' כבוב

המבקש:

פלוני

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כבוד השופטים א' דראל, א' אברבנאל וח' זנדברג) בעפ"ג 45239-12-21 מיום 27.4.2022

בשם המבקש:

עו"ד זוהר ברזילי

החלטה

1. בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כבוד השופטים א' דראל, א' אברבנאל וח' זנדברג) בעפ"ג 45239-12-21 מיום 27.4.2022, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כבוד השופטת ג' סקפה-שפירא) בתפ"ע 24205-08-20 מיום 7.11.2021.

רקע והליכים קודמים

2. ביום 2.11.2020 הורשע המבקש, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, במספר עבירות של תקיפת קטין בידי אחראי לפי סעיף 368ב(א) סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק). עוד הוסכם בהסדר הטיעון כי המבקש יופנה לשירות המבחן לשם עריכת תסקיר, וכי הצדדים יטענו באופן חופשי לעונש.

3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במספר מועדים במהלך שנת 2016 ועד לחודש אוגוסט 2017, היכה המבקש באמצעות חגורה את ארבע בנותיו שבאותה העת היו בנות כארבע עד אחת-עשרה שנים, כאשר באחד המקרים אבזם החגורה פגע בראשה של אחת מהן. זאת ועוד, בחלק מהמקרים המבקש קיפל את החגורה, הורה לבנותיו להכניס ידיו אליה, ולאחר מכן מתח והידק את החגורה בחוזקה תוך שהוא מסב להן כאב. בנוסף, המבקש ציווה על בנותיו להחזיק כיסא באוויר במשך דקות ארוכות, כאמצעי ענישה.
4. ביום 7.11.2020 גזר בית משפט השלום את דינו של המבקש. בנסיבות העניין נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין עשרה לעשרים חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה ולעיתים אף פיצוי לנפגע העבירה.
5. בהמשך לכך בית משפט השלום נתן דעתו, בין היתר, להודאת המבקש אשר חסכה מבנותיו להעיד; לעברו הפלילי הנקי ולאורח חייו התפקודי במישור התעסוקתי; ומצדו השני של המתנס הביא הוא במניין שיקוליו את הצורך בשיקולי הרתעה אישית של המבקש, נוכח החשש שדפוס השליטה והאלימות שביסוד המעשים בהם הודה ישנו, נוכח האמור בתסקיר שירות המבחן מיום 14.10.2021 בדבר האחריות המועטה שהמבקש קיבל על מעשיו והעדר ההפנמה של מידת פגיעתו בבנותיו. בשים לב למכלול השיקולים, גזר בית משפט השלום על המבקש אחד-עשר חודשי מאסר בפועל, בניכוי שלושת ימי מעצרו, לצד ענישה נלווית כמפורט לעיל.
- לשם שלמות התמונה יצוין, כי בכל הנוגע לשיהוי בהגשת כתב האישום בית משפט השלום ביכר את המחיר ששילמו בנותיו של המבקש, על פני הפגיעה שנגרמה למבקש בעטיו, ומשכך נמנע מלהקל בעונשו בשל נסיבה זו.
6. המבקש ערער על גזר הדין וביום 27.4.2022 ערעורו נדחה. בפסק דינו עמד בית המשפט המחוזי על טענות המבקש וקבע, בניגוד לטענת המבקש, כי בית משפט השלום נתן דעתו כדבעי למכלול הנסיבות שהוצגו בפניו. משכך נקבע כי אין מקום להתערב בתוצאה אליה הגיע בית משפט השלום.
7. המבקש מיאן להשלים עם פסק דינו של בית המשפט המחוזי, ומכאן הבקשה שלפניי, בגדרה מעלה המבקש טענות מן הגורן ומן היקב. בתמצית, עיקר טענותיו מופנות לאמור בתסקיר שירות המבחן שניתן בעניינו, והיחס בין זה ובין עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה. בנוסף, מפנה המבקש טענותיו גם לסוגיית השיהוי בהגשת כתב האישום נגדו וחשיבות שיקומו בראי תיקון 113 לחוק.
- דיון והכרעה
8. לאחר עיון בבקשה לרשות ערעור ונספחיה, בבקשה לעיכוב ביצוע ומבלי שנעלמה מעיני הבקשה להוספת ראיות חדשות מיום 17.5.2022, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לרשות ערעור להידחות.
9. הלכה היא כי בקשה לרשות ערעור ב"גלגול שלישי" שמורה אך למקרים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינים הפרטיים של הצדדים, או בנסיבות המקימות חשש לעיוות דין, או אי צדק חמור שנגרם למבקש (רע"פ 2750/22 ליולקו נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (9.5.2022)). הבקשה שלפניי נטועה כולה בדל"ת אמות עניינו הפרטני של המבקש, וסבורני כי לא מתקיים חשש לעיוות דין או אי צדק המצדיקים מתן רשות ערעור, ודי בכך כדי לדחותה.
10. לא זו אף זו, בהינתן שהבקשה נסובה על חומרת עונש המאסר שהוטל על המבקש, אציין כי ממילא לא מצאתי בעונשו משום חריגה קיצונית ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה, באופן המצדיק מתן רשות ערעור ב"גלגול

שלישי" (רע"פ 666/20 עמרם נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (3.2.2020)).

11. בשולי הדברים אך לא בשולי חשיבותם אוסיף, כי מעיון במערכת נט המשפט עולה כי באותו היום בו הוגשה הבקשה שלפניי, 16.5.2022, הוגשה גם "בקשה לדחיית התייצבות למאסר בחודשיים ימים" מטעם המבקש לבית המשפט המחוזי (להלן: בקשת הדחייה). בבקשת הדחייה נטען כי לבקשה זו "חשיבות רבתי גם אם יידחה הליך של **בר"ע** לעליון שתוגש השבוע או בקשת חנינה שהמבקש יגיע למאסר כשכל הכלים של השיקום חזקים" (הדגשה במקור). הימנעותו של המבקש מלציין בבקשה שלפניי את דבר הגשת בקשת הדחייה, או לחילופין הימנעותו מלציין בגדר בקשת הדחייה כי כבר הוגשה בקשה לרשות ערעור ולצידה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר, יש בה משום חוסר ניקיון כפיים אשר במקרים מסוימים עשוי להצדיק, בפני עצמו, את דחיית הבקשה לרשות ערעור (רע"פ 3260/22 אלאערג' נ' הרשות לאכיפה במקרקעין, פסקה 8 (16.5.2022)).

12. הבקשה נדחית אפוא, וממילא נדחית הבקשה לעיכוב ביצוע שהוגשה עמה. המבקש יתייב לריצוי עונשו בהתאם לאמור בפסקה 5 לפסק דינו של בית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, י"ח באייר התשפ"ב (19.5.2022).

ש ו פ ט